

[Statsministeren.]

ikke skal blive; under alle omstændigheder skal de blive, hvis de selv ønsker at blive. Det er regeringens holdning.

Der skal heller ikke anvendes det, som hr. Ninn-Hansen kaldte jernnæve, over for mennesker, der på den ene eller anden måde måske er afvigende. Jeg tænker her på Becker og den kreds, som er samlet omkring ham. Jeg synes også, at regeringen har været meget, meget tålmodig. Jeg føler, at der er mange mennesker — og dér er igen det med temperamentet — der synes, at regeringen har været alt for tålmodig. Vi håber, at der med de beslutninger, regeringen har truffet i denne sag, og med lidt tid efterhånden kan blive ro omkring børnene; det er alle absolut bedst tjent med.

Ellers har de afstemninger, som vi skulle igennem i torsdags og i fredags, vist, at der virkelig var tale om en maratonafstemning. Årsagen er jo kendt — den er trukket frem af mange talere — nemlig den syndflod af ændringsforslag, som vi har været ude for. Men jeg vil gerne understrege, at dette ikke fortæller noget om, hvordan folketinget alligevel arbejder. Det er min opfattelse, at folketinget til trods for de dårlige vilkår, man har, alligevel arbejder ganske godt. Det er først og fremmest tre partier, der ligesom har sat sig udenfor, partier, der repræsenterer det alleryderste højre — og her er det kun ét parti, jeg tænker på — og så et par partier, som repræsenterer det yderste venstre. Det er dem, der gør, at tingene gøres mere udviklede og mere komplicerede, end der egentlig er begrundelse for.

Fremskridtspartiets metode er efter min mening antidemokratisk. Man prøver med et vandfald af ord at gøre det vanskeligt for demokratiet at fungere. Man kommer med et hav af usaglige påstande, man slører de egentlige gammelkonservative tanker, som partiet står for, med ord og igen med påstande, og inden påstandene overhovedet har nået at blive tilbagevist, er der fremsat 10 nye påstande. Metoden er gammelkendt, men det bliver den ikke en smule bedre af.

Det, der i virkeligheden ligger i fremskridtspartiets politik, er, at man graver op den konservative politik, som vi tidligere har kendt i det danske folketing, men som ligger længe før Christmas Møller gjorde sin entré i dansk politik.

Alligevel er det rart at kunne sige, at der er partier i tinget, der er rede til sagligt arbejde. Må jeg her gøre nogle bemærkninger til hr. Christophersen og hans parti. Jeg synes, at selv om der er noget, vi er uenige om, og selv om der afgjort er forskel både i vores idémæssige udgangspunkt og i den praktiske politik, har der alligevel været tale om en ganske realistisk og trods alt samarbejdsvillig indstilling fra partiet venstre. Jeg synes ikke, det er rimeligt at forsøge at lægge så megen luft mellem venstres indstilling til det oprindelige finanslovsforslag og det finanslovsforslag, der er kommet ud af det. Jeg tror, det er rigtigt at sige, at der om finanslovsforslaget som helhed er opnået enighed for 99 pct.s vedkommende mellem på den ene side de fire aftalepartier og på den anden side venstre. Men vi er uenige med venstre om nogle ting; det drejer sig om mælketilskud, det drejede sig om et pensionsforslag, det drejede sig om EFG-uddannelser, det drejede sig om Bornholmsbåde, spørgsmålet om den relative forringelse af ungdomsydelsen, og jeg kunne nævne nogle få ting til. Især er jeg meget ked af, at det ikke lykkedes at opnå enighed om EFG, men det er jo ikke en sag alene imellem socialdemokratiet og venstre. Flere partier er jo gået med til denne beklagelige ting.

Jeg synes, det er synd, at vi ligesom forringer vilkårene for uddannelserne på arbejdsmarkedet. Det, der nu er risiko for, er, at vi får flere, der går ud på arbejdsmarkedet uden at have en faglig uddannelse. Jeg siger ikke, at det bliver det store tal, men tendensen er forkert i det, der nu er vedtaget, men det må vi altså tage til efterretning.

Jeg er enig med hr. Jens Møller, når han siger, at det er et finanslovsforslag, der er i en rimelig balance. Jeg kan tilføje, som jeg har sagt det nogle gange: regeringen kan leve med det. Vi synes, det er alt i alt et godt finanslovsforslag. Det har et stort underskud, men det er et underskud, som i den aktuelle økonomiske situation er et underskud, der er særdeles velbegrundet, og som ud fra en økonomisk betragtning er rigtigt.

Hr. Maisted fra fremskridtspartiet var heroppe for et øjeblik siden. Han sagde, at det var en socialistisk finanslov. Jeg vil gerne berolige fremskridtspartiet, hvis det overhovedet er muligt, og sige: det er såmænd ikke nogen socialistisk finanslov. Det